

**Curtea Supremă de Justiție**

**DECIZIE**

**25 mai 2022**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofci Vladimir,  
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Lupacescu Veaceslav în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

*Focșa Igor XXXXX.*

**Termenul de examinare a cauzei:**

Prima instanță: 19.01.2017-30.06.2021;

Instanța de apel: 04.08.2021-30.11.2021;

Instanța de recurs: 07.02.2022– 25.05.2022.

**a c o n s t a t a t :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 30 iunie 2021, Focșa Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar deschis și privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen 4 ani.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și s-a încasat de la inculpat în beneficiul lui Ivanov Serghei, prejudiciu moral în sumă de 100 000,00 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către Ivanov Serghei în partea reparării prejudiciului material de către inculpat și de către XXXXX s-a admis în principiu și urmează să se pronunțe instanța civilă.

S-a respins ca neîntemeiată solicitarea procurorului de a fi încasat de la inculpat cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare.

**2.** Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Focșa Igor la data 18 februarie 2011, activând în calitate de șofer la XXXXX, care prestează servicii de taxi, în baza contractului individual de muncă din 12 februarie 2009,

aflându-se la serviciu în jurul orelor 21:30, conducând automobilul de model "Dacia Logan", cu numerele de înmatriculare XXXXX, în XXXXX, conform direcției de deplasare, încălcând cerințele pct.45 alin.(1) pct. b) și d) și aliniatul (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, adică nu a ținut permanent seama de dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, nu a ținut cont de situația rutieră și de condițiile climaterice, iar în caz de obstacol fiind obligat să reducă viteza sau să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, în condiții de vizibilitate redusă pe timp de noapte, precipitații sub formă de ninsoare și un drum acoperit cu zăpadă, nu a ales așa o viteza, care i-ar permite să oprească în fața obstacolelor, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și a tamponat pietonul Ivanov Serghei, anul nașterii XXXXX, locuitor la orașului XXXXX, cauzându-i trauma craniu-cerebrală deschisă cu fractura osului frontal cu trecere prin orbita stângă la oasele bazei craniului cu afectarea globului ocular stâng, contuzie cerebrală, fracturi a oaselor nazale și maxilei cu deplasarea fragmentelor, de asemenea fracturi de coaste 2-8 bilateral, fractura claviculei stângi și colului femural drept, plăgi contuzionate a feței, excoriații a gambelor și genunchilor, care se califică către vătămări corporale grave.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Focșa Igor întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, individualizată prin - „*Încălcarea regulilor de securitate a circulației, de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale, a sănătății*”.

**3. Avocatul Lupacescu Veaceslav în numele inculpatului** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărârii, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încetarea procesului penal pornit în privința inculpatului.

În motivarea apelului, avocatul a invocat că, sentința pronunțată este ilegală și neîntemeiată, urmând a fi casată, deoarece procurorul l-a privat pe inculpat de dreptul garantat la un proces echitabil și a îngrădit dreptul acestuia la justiție, acțiuni care direct au influențat asupra controlului judecătoresc la etapa prejudiciară referitor la autenticitatea documentelor și informațiilor obținute, care au stat la baza de învinuire și mai grav la baza sentinței de condamnare, iar instanțele judecătorești au contracarat ilegalitățile admise de către acuzare.

Astfel, la etapa de urmărire penală cât și în cadrul cercetării judecătorești, au fost admise încălcări esențiale ale Codului de procedură penală, iar probele constatate în cadrul ședințelor judiciare demonstrează nevinovăția lui Focșa Igor în comiterea infracțiunii imputate, și anume:

- prin ordonanța de pornire a cauzei penale din 06 aprilie 2011, s-a constatat că cauza penală a fost pornită pe numele lui Focșa Igor, act ce substituie ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, termenul limită de punere sub învinuire a lui Focșa Igor, fiind data de 06 iulie 2011;

- urmărirea penală a fost încetată, apoi a fost reluată în repetate rânduri,

astfel, fiind încălcat dreptul de a nu fi urmărit și judecat de mai multe ori pentru același acuzații;

- la etapa urmăririi penale, făcând cunoștință cu materialele cauzei penale, și anume: ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, drepturile și obligațiile bănuțului, procesul-verbal de audiere a învinuțului, a constat că acestea conțin urme evidente de falsificare intenționată, fiind falsificată data reală de 18 aprilie 2011 în 28 aprilie 2011.

De către organul de urmărire penală a fost încălcat, iar instanța de fond a admis să fie încălcate drepturile procesuale prevăzute de art.22 Cod de procedură penală, la fel și dreptul de a nu fi urmărit de mai multe ori precum și drepturile fundamentale consfințite în art.4 din Protocolul nr.7 al Convenției Europene, potrivit căruia nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către Jurisdicția aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale a acestui stat.

De asemenea, avocatul a indicat că, asupra nerespectării art.63 Cod de procedură penală, din materialele cauzei rezultă că, cauza penală în privința lui Focșa Igor a fost pornită la data de 06 aprilie 2011, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț este din data de 18 aprilie 2011, iar ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului datează cu data de 25 iulie 2011, peste termenul de 3 luni.

Prin urmare, a considerat că toate actele procesuale efectuate cu participarea lui Focșa Igor în calitate de bănuț, după expirarea termenului de bănuț, ordonanțele de punere sub învinuire, acțiunile de urmărire penale efectuate cu participarea inculpatului în calitate de învinuț sunt lovite de nulitate, iar instanța de fond, cunoscând aceste circumstanțe, urma în conformitate cu prevederile art.332 alin.(1) Cod de procedură penală în coraport cu prevederile art.345 alin.(4) și art.350 alin.(1) Cod de procedură penală, prin sentință motivată, pe 21 februarie 2017 să înceteze procesul penal în speța dată.

La notificarea și comunicarea rapoartelor de expertiză, organul de urmărire penală a încălcat dreptul inculpatului la apărare, acțiunile fiind efectuate fără participarea apărătorului, prezența căruia era obligatorie prin lege, or, inculpatului i se incriminează o crimă gravă.

Totodată, acțiunile de urmărire penală, cum ar fi experimentul, au fost petrecute în luna mai, când meteorologic nu există circumstanțele și condițiile climaterice care au fost în ziua accidentului și alte circumstanțe care pun la îndoială veridicitate raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX, la baza căruia a stat procesul-verbal al experimentului.

La fel, instanța de fond eronat a pus la baza sentinței de condamnare declarați martorului Scripcaru Valeriu, care nemijlocit a efectuat urmărirea penală în cauza dată, or, conform prevederilor art.90 Cod de procedură penală, ofițerul de urmărire penală nu poate fi martor în prezenta cauză penală.

Subsecvent, avocatul a indicat că, conform concluziilor formulate în raportul de expertiză auto tehnică în aceste condiții conducătorul auto nu a putut evita tamponarea pietonului prin oprirea mijlocului de transport pentru a evita impactul

prin frânare. Respectiv încălcarea prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, incriminate inculpatului, nu sunt actuale în speța dată. Conform prevederilor art.113 din Regulamentului Circulației Rutiere, pietonii trebuie să se deplaseze pe partea dreaptă a trotuarelor, pistelor pentru pietoni sau pe potecile alăturate drumului public, iar în lipsa acestora – pe acostament. În cazul deplasării pe carosabil sau pe acostament, pe timp de noapte sau în condiții de vizibilitate redusă, odată angajați în traversare, pietonii nu trebuie să încetinească mersul sau să se oprească fără motiv, pietonul trebuie să poarte îmbrăcăminte cu elemente fluorescent-reflectorizante, considerând că aceste obligațiuni au fost flagrant încălcate de către partea vătămată și sunt în legătură cauzală directă cu producerea accidentului rutier.

Avocatul a opinat că, procurorul și instanța de fond, la învinuirea și condamnarea lui Focșa Igor, au făcut o analiză a declarațiilor martorilor și probelor din dosar, după propria convingere, care sunt bazate în exclusivitate doar pe presupuneri rezonabile, care nu coroborează veridic între ele.

În circumstanțele cauzei, s-a atestat că Focșa Igor nu a recunoscut vina în acuzarea imputată, iar poziția apărării, nu a fost combătută de către nimeni cu probe pertinente, concludente, veridice, utile, care să coroboreze între ele și să demonstreze condamnarea lui Focșa Igor în acest sens.

Drept urmare, avocatul a considerat că, concluzia instanței privind constatarea vinovăției lui Focșa Igor în săvârșirea infracțiunii, nu rezultă din probele acumulate pe cauza penală, nu se racordează la probele cauzei care au fost cercetate în judecată.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art.101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetare judecătorească în prima instanță și în instanța de apel, a constatat că instanța de fond a stabilit corect situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare și anume comiterea de către Focșa Igor a infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, după semnele calificative încălcarea regulilor de securitate a circulației, de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale, a sănătății.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a conchis în mod justificat că totalitatea probelor, demonstrează cert vina inculpatului în producerea accidentului rutier soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale și în mod întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Focșa Igor, ca fiind lipsite de veridicitate, constatând tendința inculpatului de a se autoapăra.

Referitor la elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.264 Cod penal, instanța de apel a notat că, obiectul în reprezintă corpul persoanei.

Latura obiectivă la infracțiunea imputată inculpatului constă în încălcarea

regulilor de securitate a circulației rutiere este o acțiune sau inacțiune a conducătorului mijlocului de transport, legată de încălcarea uneia sau a câtorva prevederi ale Regulamentului Circulației Rutiere din 27.07.1999, cu modificările ulterioare sau a altor acte legislative ce reglementează securitatea circulației și exploatarea transportului. De exemplu, neținerea cont de situația rutieră, drum înzăpezit, ghețuș, polei, etc.

La acest capitol, instanța de apel a mai indicat că, încălcarea regulilor sau ignorarea cerințele Regulamentului Circulației Rutiere și anume cazul menționat la prevederile pct.45 alin.(1) lit. c) și d) și alin (2), iar infracțiunea se consumă în momentul survenirii consecințelor ei.

Latura subiectivă a infracțiunii este rezultatul acțiunilor imprudente nominalizate ale inculpatului Focșa Igor, anume că s-a produs tamponarea acestui cu pietonul și a suferit multiple traume ce se califică ca grave, conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX, potrivit căruia la Ivanov Serghei s-a depistat trauma craniu-cerebrală deschisă cu fractura osului frontal cu trecerea prin orbita stângă la oasele bazei craniului cu afectarea globului ocular stâng, contuzie cerebrală, fracturi la oasele nazale și maxilei cu deplasarea fragmentelor, de asemenea fracturi de coaste 2-8 bilateral, fractura claviculei stângi și colului femural drept, plăgi contuzionate a feței, excoriații a gambelor și genunchilor. Leziuni corporale depistate puteau să apară în rezultatul tamponării de către automobile în mișcare, posibil în timpul și circumstanțele indicate și fiind periculoase pentru viață, corespund categoriei vătămări corporale grave.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii faptei a atins vârsta de 16 ani.

Referitor la argumentele invocate de apelant privind falsificarea probelor, și anume: ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, drepturile și obligațiile bănuțului, procesul-verbal de audiere a învinuțului, ordonanța de pornire a cauzei penale din 06 aprilie 2011, instanța de apel le-a considerat ca fiind nefondate și neîntemeiate or, după cum just a reținut instanța de fond, erorile respective au fost înlăturate de către procurorul în Procuratura r-lui Drochia, Diana Turenco prin procesul-verbal de corectare a erorilor din 12 decembrie 2016, acțiune procesuală efectuată în temeiul art.249 alin.(1) și (3) Cod de procedura penală.

În asemenea circumstanțe, s-a relevat că, urmărirea penală a fost pornită prin ordonanța din 18.04.2011 și nu la data de 06.04.2011, fiind recunoscut în calitate de bănuț prin ordonanța din 18.04.2011 și nu 28.04.2011. La fel, drepturile și obligațiile bănuțului i-au fost aduse la cunoștință lui Focșa Igor la data de 18.04.2011 și nu la 28.04.2011.

Astfel, deși în cadrul urmăririi penale au fost comise unele erorii materiale, acestea au fost înlăturate la data de 12 decembrie 2016 de către procurorul în Procuratura r-lui Drochia, Diana Turenco prin procesul-verbal de corectare a erorilor întemeiat în baza art.249 alin.(3) Cod de procedura penală, iar careva temeiuri pentru anularea procesului-verbal de corectare a erorilor respective instanța nu a constatat, prin urmare erorile sus menționate, nu pot constitui temei

de încetare a urmăririi penale.

La fel, nu s-a reținut și afirmațiile precum că, a fost încălcat termenul de punere sub învinuire a lui Focșa Igor, or, după cum rezultă din materialele cauzei penale, Focșa Igor a fost pus sub învinuire prin ordonanța din 25.07.2011, adică în termenul prevăzut la art.63 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală.

Au fost respinse ca neîntemeiate și argumentele apărării precum că, experimentul a fost petrecut în luna mai, când meteorologic nu existau circumstanțele și condițiile climaterice care au fost în ziua accidentului și alte circumstanțe care pun la îndoială veridicitate raportului de expertiză judiciară nr.139 din 13.02.2015, la baza căruia a stat procesul-verbal al experimentului, or, din conținutul procesului-verbal de efectuare a experimentului din 24 mai 2011 s-a dedus că experimentul a fost efectuat în scopul stabilirii vizibilității autoturismului "Dacia Logan" cu numerele de înmatriculare XXXXX și nu în scopul stabilirii distanței de frânare, pentru care era necesare aceleași condiții climaterice existente în momentul comiterii accidentului.

Neîntemeiate au fost considerate și argumentele precum că, au fost încălcate drepturile procesuale ale inculpatului Focșa Igor prevăzute de art.22 Cod de procedură penală și art.4 din Protocolul nr.7 al Convenției europene și anume dreptul de a nu fi urmărit de mai multe ori pentru aceeași faptă.

În acest context, instanța de apel a stabilit că, ordonanța de anulare a ordonanței de încetare și clasare a urmăririi penale și de reluare a urmăririi penale nu este o decizie procesuală definitivă, prin urmare, aceasta nu a constituit o încălcare a prevederilor art.22 alin.(2) Cod de procedură penală, art.4 Protocolul nr.7 al Convenției și nu va îngrădi principiul *non bis in idem*.

Mai mult, măsura procesuală de scoatere de sub urmărire penală a persoanei și de clasare a procesului penal nu constituie o măsură definitivă, aceasta fiind supusă controlului ierarhic al procurorului, cât și a judecătorului de instrucție și nu poate fi asimilată unei decizii judecătorești de achitare.

Prin urmare s-a atestat că, decizia de reluare a urmăririi penale contestată reprezintă nu altceva decât un procedeu de punere în aplicare a dispozițiilor de drept penal pentru a descuraja comiterea infracțiunilor contra drepturilor omului și libertăților fundamentale, și în același timp, de oferire victimelor a protecției practice și eficace a drepturilor garantate de art.8 Cod de procedură penală, ceea ce inter alia și cere Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Cu referire la individualizarea pedepsei aplicate și acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal, instanța de apel - cu aplicarea normelor materiale, procesual penale și procesual civile relevante speței deduse judecății, a conchis că, prima instanța le-a respectat și în acest sens a fost luată o soluție corectă.

**5. Avocatul Lupacescu Veaceslav în numele inculpatului** în temeiul art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare și încetarea procesului penal în privința inculpatului.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (*pct. 3. din prezenta decizie*).

În esență criticile inculpatului se bazează pe modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, indicând că probele prezentate de partea acuzării, nu sunt pertinente și concludente ca să dovedească vinovăția acestuia, la fel, pe de o parte a indicând că actele procesual penale au fost falsificate de către organul de urmărire penală și pe de altă parte că iau fost încălcate drepturile procesuale prevăzute de art.22 alin.(2) Cod de procedură penală, art.4 Protocolul nr.7 al Convenției și a îngrădit principiul non bis in idem.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că, acesta urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel - art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârii pronunțate de către instanța de apel în cauza lui Focșa Igor.

Astfel, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din conținutul hotărârii recurate rezultă că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii de către Focșa Igor a infracțiunii de – încălcarea regulilor de securitate a circulației, de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale, a sănătății, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivându-se concluzia de vinovăție a acestuia.

Din textul recursului rezultă că, avocatul critică hotărârea instanței de apel,

invocând aceleași argumente identice ce au fost invocate în cererea de apel și examinate minuțios de către instanța de apel.

Instanța de recurs reiterează că, argumentele invocate de către avocat au fost invocate deja, căroră instanța de apel le-a fost dat o apreciere justă, atât în fapt, cât și în drept și descrie minuțios la pct.4 al prezentei decizii.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel întemeiat a considerat declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunii prevăzute art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, ca fiind un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO și o modalitate de a se eschiva de la răspunderea penală.

Deci, Colegiul penal statuează că, instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea probelor.

Astfel, Colegiul penal reține, că nu se constată prezenta a careva dubii privind nevinovăția inculpatului, în săvârșirea acțiunilor incriminate lui.

Referitor la alegațiile precum că, organul de urmărire penală a falsificat un set de acte procesual penale și a încălcat drepturile inculpatului prevăzute de art.22 alin.(2) Cod de procedură penală și art.4 Protocolul nr.7 al Convenției.

Colegiul penal notează că, instanța de apel s-a referit la aceste argumente într-un mod detaliat și potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a acestor argumente, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterează căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale (cauza Albert vs România din 16 februarie 2010), statuează că art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, potrivit împrejurărilor enunțate se denotă în mod concludent că, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, impunând-u-se soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

**d e c i d e :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lupacescu Veaceslav în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Focșa Igor XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 iulie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie